نام و نام خانوادگی :	بسمه تعالی	نام درس: املاء هفتم
شعبه کلاس :	امتحانات نوبت اول سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲	تاریخ امتحان: ۱۴۰۲/۱۰/۰۹
دبیر : آقای خالوئی	دبیـــرستان پسرانه غیردولتی نیک اختـــــر دوره اول	زمان : ۳۰ دقیقه

متن املای هفتم:

من با غرور و مهربانی و خشنود ی، باغ وصحرا را تماشا می کردم و در درخت ها و بوته ها می نگریسنتم.

-گویی با هریک از آنان آشنایی دیرینه دارم و با همهٔ ساقه های سرسبز، رفیق و خویشاوندم .

-همهٔ آنچه در تحلیل ها دشمنان این ملّت و این کشور به عنوان نقطهٔ مرکز مشاهده می شود، این است که این نسل جوان و پرشور و آینده ساز را از راه‌های مختلف برای ساختن ایران آباد و آزاد و مومن و پاکیزهٔ آینده، ناتوان کنند. اما به رغم تلاش‌های دشمنان، واقعیت، عکس این است .

-الهی دلی ده که درکارتوجان بازیم. جانی ده که کارآن جهان سازیم ،بینایی ده تا درچاه نیفتیم ،دست گیرکه دست‌آویز نداریم. توفیق ده تا در دین استوارشویم.

- غرقه ی شکوه واعجاز زیبایی خلقت بودم که ناگهان نوازش لطیف وخنکی درلای انگشتان پاهای برهنه ام احساس کردم.

-جوان و نوجوان چشمهٔ جوشان نیرو واستعداد است. متخصصان ودانشمندان جهانی مجبورشده اند ؛اعتراف کنند که جوانان ما باپشتوانه ی ایمان وهمت وغیرت ،توانسته اند استعدادجوشان وپنهان خودراآشکار کنند.